

ความรู้และเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน
ของพนักงานแผนกซ่อมบำรุงในโรงงานผลิตฮาร์ดดิสก์ไอร์แลนด์ในประเทศไทย

Knowledge and Attitude Towards using Information Technology for Preventive
Maintenance System of Employee in Maintenance Department in Hard Disk Drive
Factories in Thailand

ธวัชชัย อุทิศ* มนัส ไพฑูรย์เจริญฤกษ์** จิระเสกข์ ตรีเมธสุนทร***

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความรู้และเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ของพนักงานแผนกซ่อมบำรุงในโรงงานผลิตฮาร์ดดิสก์ไอร์แลนด์ในประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา เงินเดือน ตำแหน่งงาน อายุงาน และ การได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ที่มีผลต่อความรู้และเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ของพนักงานแผนกซ่อมบำรุง ในโรงงานผลิตฮาร์ดดิสก์ไอร์แลนด์ในประเทศไทย 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และ เจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ของพนักงานแผนกซ่อมบำรุง ในโรงงานผลิตฮาร์ดดิสก์ไอร์แลนด์ในประเทศไทย ผู้วิจัยทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามและแบบทดสอบ โดยการสุ่มอย่างง่ายด้วยขนาดตัวอย่าง 307 คน สถิติที่นำมาใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบสมมติฐาน t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และวิธีวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation) ผลการวิจัยพบว่า

1. พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน อยู่ในระดับความรู้ปานกลาง และมีเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ทั้งโดยรวม และในแต่ละด้าน 4 ด้าน คือ ด้านประโยชน์ต่อองค์กร ด้านประโยชน์ต่อแผนกที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ด้านประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบข้อมูล และด้านประโยชน์ต่อตัวพนักงานเอง

2. พนักงานที่มีเงินเดือน ตำแหน่งงาน อายุงาน และการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลอื่นๆ ไม่แตกต่างกัน

3. พนักงานที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลอื่น ๆ มีเจตคติไม่แตกต่างกัน ในขณะที่พนักงานที่มีการฝึกอบรมต่างกัน มีระดับเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันด้านประโยชน์ต่อแผนกที่มีส่วนเกี่ยวข้องแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และเจตคติ ต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันของพนักงาน พบว่าไม่มีความสัมพันธ์ต่อกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ : ความรู้และเจตคติ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ฮาร์ดดิสก์ไอร์แลนด์

Abstract

The purposes of this research were : 1) To study level of knowledge and attitude towards using information technology for preventive maintenance system of employee in maintenance department in hard disk drive factories in Thailand. 2) To compare level of knowledge and attitude towards using information technology for preventive maintenance system of employee in maintenance department in hard disk drive factories in Thailand between difference of personal factors : age , level of education , salary , position , work experience and training on using information technology for preventive maintenance system. 3) To study the relationship between level of knowledge and attitude towards using information technology for preventive maintenance system of employee in maintenance department in hard disk drive factories in Thailand. The questionnaires and paper test were collected by simple random method with a sample size of 307. Statistics used for analysis were percentage, arithmetic mean, standard deviation, t-test, One-way ANOVA and Pearson product moment correlation. The results were as follow.

1. The employees' knowledge towards using information technology for preventive maintenance system was at a moderate level. And the employees' attitude towards using information technology for preventive maintenance system by overall and by benefit to organization, benefit to concern department, benefit to system development and benefit to oneself were at a rather high level.

2. The employees of different salary, position, work experience and training on using information technology for preventive maintenance system had significant difference in the level of knowledge towards using information technology for preventive maintenance system at the 0.01 level while the others of personal factors had no significant difference.

3. The employees of different position had significant difference in the overall level of attitude towards using information technology for preventive maintenance system at the 0.05 level while the others of personal factors had no significant difference. But the employees of difference training on using information technology for preventive maintenance system had significant difference in the level of attitude towards using information technology for preventive maintenance system by benefit to concern departments at the 0.05 level.

4. The relationship between employees' knowledge and attitude towards using information technology for preventive maintenance system showed no statistically significant correlation at the 0.05 level.

Keywords : Knowledge and Attitude Information Technology Preventive Maintenance System Hard Disk Drive

1. บทนำ

จากการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมในประเทศไทยอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน แนวโน้มการส่งออกสินค้าประเภทเครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์และส่วนประกอบในปี 2552 มีมูลค่าส่งออกมากเป็นอันดับหนึ่ง โดยมีมูลค่าส่งออกสูงถึง 149,951.85 ล้านบาทส่งผลให้อุตสาหกรรมการผลิตฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ และชิ้นส่วนในประเทศไทยขยายตัวสูงจนกลายเป็นประเทศที่ส่งออกฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์อันดับหนึ่งของ

โลก โดยปี 2551 ที่ผ่านมามีมูลค่าได้กว่า 246,000,000 ชิ้น คิดเป็นมูลค่าการส่งออก 500,000 ล้านบาท [1] ทำให้การแข่งขันในอุตสาหกรรมการผลิตฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ รุนแรงมากขึ้น และจากภาวะที่มีการแข่งขันกันสูงมาก และการขยายการผลิตเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ผู้ผลิตต้องพัฒนาด้านเทคโนโลยีและเครื่องจักรที่ใช้ในการผลิตขั้นสูงอยู่ตลอดเวลา

การบริหารงานการบำรุงรักษาเชิงป้องกันเครื่องจักรในอุตสาหกรรมฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ เป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญ หากมีวิธีการบริหารจัดการที่เหมาะสม จะทำให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ดังนั้นการประยุกต์เทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการบริหารจัดการ ทำให้เกิดความมั่นใจในประสิทธิภาพโดยรวมของเครื่องจักรได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว ส่งผลให้การจัดทำรายงานเพื่อใช้ในการวางแผนการบำรุงรักษาเชิงป้องกันเครื่องจักร การวางแผนการผลิต ทำได้อย่างเหมาะสม

อย่างไรก็ตามการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อจัดทำระบบการซ่อมบำรุงเชิงป้องกัน มักจะประสบปัญหาในการดำเนินการ เช่น ปัญหาความไม่เข้าใจและไม่มีความรู้ในระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้ในการบันทึกข้อมูล ปัญหาการขาดการบันทึกข้อมูลของพนักงานฝ่ายปฏิบัติงาน ปัญหาการนำข้อมูลที่มีอยู่มาวิเคราะห์ในงานบำรุงรักษาเชิงป้องกันมีน้อยมาก และไม่เป็นระบบ ซึ่งปัญหาต่างๆ เหล่านี้อาจเป็นผลกระทบมาจากความรู้และเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกัน

ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีต่อระดับความรู้และระดับเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกัน โดยศึกษาจากพนักงานแผนกซ่อมบำรุงในโรงงานผลิตฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ในประเทศไทย

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

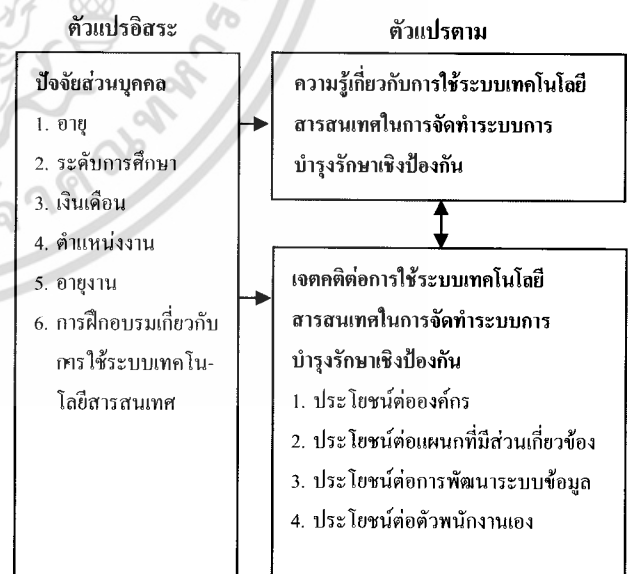
1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ และระดับเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกันของพนักงาน
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ และเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกันของพนักงาน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา เงินเดือน ตำแหน่งงาน आयงาน และการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ และเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกันของพนักงาน

3. สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับความรู้และเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกันแตกต่างกัน และความรู้เกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกัน มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกัน

4. กรอบแนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผู้การวิจัยได้แนวความคิดจากงานวิจัยของ วิรัช โยษฐ์ยิ้มพราย [2] ที่ศึกษาระดับความรู้ และระดับเจตคติต่อการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ของพนักงานในแผนกซ่อมบำรุงของโรงงานผลิตฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ในประเทศไทย โดยเปรียบเทียบอิทธิพลของปัจจัยส่วนบุคคล 6 ด้านที่แตกต่างกัน มีผลต่อความรู้เกี่ยวกับระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และงานวิจัยของ ขจิตวิวัฒน์ ศิลธรรม [3] ที่ศึกษาความคิดเห็นของพนักงานฝ่ายบริหารทั่วไป ต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในฝ่ายบริหารทั่วไป บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดในงานวิจัย แบ่งตามชนิดของตัวแปรที่ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

5. ขอบเขตการวิจัย

5.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

คือ พนักงานแผนกซ่อมบำรุง ในโรงงานผลิตภัณฑ์พลาสติกในประเทศไทยจำนวน 1,824 คนจาก 3 บริษัท ได้แก่ บริษัทซีเทคเทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด บริษัทเวสเทิร์นดิจิทัล (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัทอิตาซีโกลบอลสตอเรจเทคโนโลยี (ประเทศไทย) จำกัด

5.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

คือ ขนาดตัวอย่างที่ใช้คำนวณโดยหลักการของ Taro Yamane [4] จำนวน 328 คน ใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

5.3 ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยส่วนบุคคล
2. ตัวแปรตาม คือ ความรู้และเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกัน

5.4 ระยะเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ระหว่าง เดือนตุลาคม ถึง เดือนธันวาคม 2552

6. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของพนักงาน เกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา เงินเดือน ตำแหน่งงาน อายุงาน และการฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ ส่วนที่ 2 แบบทดสอบข้อมูลความรู้เกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกัน แบบเลือกตอบ คือ ถูกกับผิด จำนวน 20 ข้อ ส่วนที่ 3 แบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับเจตคติของพนักงาน ที่มีต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกัน จำนวน 18 ข้อ เป็นแบบมาตรวัด Likert Scale มีค่า 5 ระดับคือ

ระดับความคิดเห็น	คะแนนค่าตามเชิงบวก	คะแนนค่าตามเชิงลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5 คะแนน	1 คะแนน
เห็นด้วย	4 คะแนน	2 คะแนน
ไม่แน่ใจ	3 คะแนน	3 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2 คะแนน	4 คะแนน
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1 คะแนน	5 คะแนน

ส่วนที่ 4 แบบสอบถามแบบปลายเปิดเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยใช้วิธีแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์ 307 ชุด คิดเป็นร้อยละ 93.59 ของขนาดตัวอย่างที่คำนวณได้

8. การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และวิธีวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

8.1 การแปลความหมายระดับความรู้

ใช้เกณฑ์ [5] ดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ความหมาย
20 - 19	ระดับความรู้สูง
17 - 18	ระดับความรู้ปานกลาง
0 - 16	ระดับความรู้ต่ำ

8.2 การแปลความหมายค่าเฉลี่ยระดับเจตคติ

ใช้เกณฑ์ [6] ดังนี้

ช่วงคะแนนเฉลี่ย	ระดับเจตคติ
4.21 - 5.00	ระดับสูง
3.41 - 4.20	ระดับค่อนข้างสูง
2.61 - 3.40	ระดับปานกลาง
1.81 - 2.60	ระดับค่อนข้างต่ำ
1.00 - 1.80	ระดับต่ำ

8.3 การแปลความหมายส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ใช้เกณฑ์ [7] ดังนี้

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.000-0.999 หมายถึงมีระดับความรู้และเจตคติไม่แตกต่างกันมาก

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ตั้งแต่ 1.000 เป็นต้นไป หมายถึง มีระดับเจตคติแตกต่างกันมาก

8.4 การแปลความหมายค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

ใช้เกณฑ์ [6] ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	ระดับความสัมพันธ์
สูงกว่า 0.79	ระดับสูงถึงสูงมาก
0.60 – 0.79	ระดับค่อนข้างสูง
0.40 – 0.59	ระดับปานกลาง
0.20 – 0.39	ระดับค่อนข้างต่ำ
ต่ำกว่า 0.20	ระดับต่ำ

9. ผลการวิจัย

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงาน

ปัจจัยส่วนบุคคล		จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. อายุ	น้อยกว่า หรือเท่ากับ 25 ปี	58	18.9
	มากกว่า 25 – 30 ปี	71	23.1
	มากกว่า 30 ปี	178	58.0
2. ระดับการศึกษา	ต่ำกว่าปริญญาตรี	143	46.6
	ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า	161	52.4
	สูงกว่าปริญญาตรี	3	1.0
3. เงินเดือน	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	91	29.6
	มากกว่า 10,000 – 20,000 บาท	147	47.9
	มากกว่า 20,000 – 30,000 บาท	55	17.9
	มากกว่า 30,000 บาท	14	4.6
4. ตำแหน่งงาน	ช่างซ่อมบำรุง	273	88.9
	หัวหน้างาน (Foreman/Supervisor)	12	3.9
	วิศวกร (Engineer)	20	6.5
	หัวหน้าแผนก/ผู้จัดการ (Chief/Manager)	2	0.7
	5. อายุงาน	น้อยกว่า 5 ปี	116
5 - 10 ปี	103	33.6	
มากกว่า 10 - 15 ปี	79	25.7	
มากกว่า 15 ปี	9	2.9	
6. การฝึกอบรม เกี่ยวกับ การใช้ระบบ เทคโนโลยี สารสนเทศ	ไม่เคย ได้รับการฝึกอบรม	132	43.0
	เคย ได้รับการฝึกอบรม	175	57.0

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับความรู้ เกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกันของพนักงาน

	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	ค่าส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.)	ระดับ ความรู้
ความรู้ เกี่ยวกับการใช้ ระบบเทคโนโลยี สารสนเทศในการจัดทำ ระบบการบำรุงรักษาเชิง ป้องกัน	17.19	1.039	ปานกลาง

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ระดับเจตคติ และลำดับที่ของระดับเจตคติ ต่อการการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกันของพนักงาน

เจตคติต่อการใช้ระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศใน การจัดทำระบบการ บำรุงรักษา เชิงป้องกัน	กลุ่มตัวอย่าง n = 307		ระดับ เจตคติ	ลำดับ ที่
	\bar{X}	S.D.		
ด้านประโยชน์ต่อองค์กร	4.15	0.506	ค่อนข้างสูง	2
ด้านประโยชน์ต่อแผนกที่ มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.14	0.466	ค่อนข้างสูง	3
ด้านประโยชน์ด้านการ พัฒนาระบบข้อมูล	4.19	0.623	ค่อนข้างสูง	1
ด้านประโยชน์ต่อตัว พนักงานเอง	3.76	0.581	ค่อนข้างสูง	4
โดยรวม	4.00	0.368	ค่อนข้างสูง	

ตารางที่ 4 ค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ของพนักงาน จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยวิธี One-way ANOVA

ปัจจัยส่วนบุคคล	p-value
อายุ	0.305
ระดับการศึกษา	0.945
เงินเดือน	0.000**
ตำแหน่งงาน	0.007**
อายุงาน	0.009**

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 5 แสดงค่า p-value ของผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ความรู้เกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ระหว่างกลุ่มของพนักงาน ที่มี เงินเดือน ตำแหน่งงาน และอายุงาน ต่างกัน เป็นรายคู่ โดยวิธี LSD

ปัจจัยส่วนบุคคล		ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	กลุ่มที่	p-value			
				1	2	3	4
ระดับเงินเดือน	น้อยกว่า หรือเท่ากับ 10,000 บาท	16.93	1	-	0.066	0.010**	0.000**
	มากกว่า 10,000-20,000 บาท	17.18	2	-	-	0.160	0.002**
	มากกว่า 20,000-30,000 บาท	17.38	3	-	-	-	0.024*
	มากกว่า 30,000 บาท	18.07	4	-	-	-	-
ตำแหน่งงาน	ช่างซ่อมบำรุง	17.12	1	-	0.002**	0.111	0.602
	หัวหน้างาน (Foreman/Supervisor)	18.08	2	-	-	0.120	0.456
	วิศวกร (Engincer)	17.50	3	-	-	-	1.000
	หัวหน้าแผนก/ผู้จัดการ (Chief/Manager)	17.50	4	-	-	-	-
อายุงาน	น้อยกว่า 5 ปี	15.23	1	-	0.687	0.025*	0.026*
	5-10 ปี	16.33	2	-	-	0.011*	0.018*
	มากกว่า 10-15 ปี	15.80	3	-	-	-	0.204
	มากกว่า 15 ปี	16.09	4	-	-	-	-

หมายเหตุ * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 6 แสดงค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ของพนักงาน ที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน โดยวิธี t-test

ปัจจัยส่วนบุคคล		ค่าเฉลี่ยความรู้ (\bar{X})	p-value
การฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ	ไม่เคยได้รับการฝึกอบรม	16.55	0.000**
	เคยได้รับการฝึกอบรม	17.67	

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 7 แสดงค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ของพนักงาน ที่จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล โดยวิธี One-way ANOVA

เจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกัน	p-value				
	ปัจจัยส่วนบุคคล				
	อายุ	ระดับการศึกษา	เงินเดือน	ตำแหน่งงาน	อายุงาน
ด้านประโยชน์ด้านการพัฒนาระบบข้อมูล	0.871	0.626	0.152	0.052	0.668
ด้านประโยชน์ต่อองค์กร	0.558	0.881	0.095	0.122	0.473
ด้านประโยชน์ต่อแผนกที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	0.735	0.287	0.968	0.594	0.825
ด้านประโยชน์ต่อตัวพนักงานเอง	0.274	0.077	0.194	0.109	0.594
โดยรวม	0.493	0.338	0.131	0.039*	0.841

หมายเหตุ * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย (\bar{X}) เจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกันโดยรวมระหว่างกลุ่มของพนักงาน ที่มีตำแหน่งงานต่างกันเป็นรายคู่ โดยวิธี LSD

ตำแหน่งงาน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})	กลุ่มที่	p-value			
			1	2	3	4
ช่างซ่อมบำรุง	4.03	1	-	0.018*	0.098	0.453
หัวหน้างาน (Foreman/Supervisor)	3.77	2	-	-	0.387	0.827
วิศวกร (Engincer)	3.89	3	-	-	-	0.841
หัวหน้าแผนก/ผู้จัดการ (Chief/Manager)	3.83	4	-	-	-	-

หมายเหตุ * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่า p-value ของการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ของพนักงาน ที่ได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน โดยวิธี t-test

เจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกัน	การฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ (\bar{X})		p-value
	เคยได้รับการฝึกอบรม	ไม่เคยได้รับการฝึกอบรม	
ด้านประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบข้อมูล	4.20	4.17	0.491
ด้านประโยชน์ต่อองค์กร	4.20	4.07	0.025*
ด้านประโยชน์ต่อแผนกที่มีส่วนเกี่ยวข้อง	4.17	4.10	0.185
ด้านประโยชน์ต่อตัวพนักงานเอง	3.78	3.72	0.397
โดยรวม	4.03	3.97	0.123

หมายเหตุ * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 10 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ค่า และค่า p-value ของการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกัน และเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกันของพนักงาน โดยวิธี Pcaon Correlation

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์	p-value
-0.013	0.824

10. สรุปผลการวิจัย

1. พนักงานส่วนใหญ่ มีอายุมากกว่า 30 ปี จบการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือเทียบเท่า มีประสบการณ์การทำงานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 15 ปี มีตำแหน่งงานช่างซ่อมบำรุง มีรายได้ต่อเดือน 10,000 - 20,000 บาท และเคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกัน

2. พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกัน อยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 17.19 และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 1.039

3. ระดับเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกันของพนักงาน โดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง ซึ่งคะแนนรวมเฉลี่ยมีค่าเท่ากับ 4.00 คะแนน และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 0.368 แสดงว่ามีระดับเจตคติไม่แตกต่างกันมาก ซึ่งมีเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบการบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านประโยชน์ต่อองค์กร ด้านประโยชน์ต่อแผนกที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ด้านประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบข้อมูล ด้านประโยชน์ต่อตัวพนักงานเอง อยู่ในระดับ ค่อนข้างสูง

4. พนักงานที่มีอายุ และระดับการศึกษาต่างกัน มีระดับความรู้เกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ส่วนพนักงานที่มีอายุงาน ตำแหน่งงาน เงินเดือน และการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน มีระดับความรู้เกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยพบว่าพนักงานที่มีอายุงานน้อยกว่า 10 ปี กับพนักงานที่มีอายุงานมากกว่า 10 ปี มีระดับความรู้เกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 พนักงานที่มีตำแหน่งงานช่างซ่อมบำรุง กับพนักงานที่มีตำแหน่งหัวหน้างาน มีระดับความรู้เกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และพนักงานที่มีเงินเดือนน้อยกว่า 30,000 บาท กับพนักงานที่มีเงินเดือนมากกว่า 30,000 บาท มีระดับความรู้เกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

5. พนักงานที่มี อายุ ระดับการศึกษา เงินเดือน อายุงาน และการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันโดยรวม ไม่แตกต่างกัน ส่วนพนักงานที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันโดยรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยพบว่าพนักงานที่มีตำแหน่งงานช่างซ่อมบำรุง กับตำแหน่งหัวหน้างาน มีเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าเจตคติด้านประโยชน์ต่อองค์กรของพนักงานที่ได้รับการฝึกอบรมต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

6. ระดับความรู้เกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันของพนักงาน กับเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

11. อภิปรายผล

1. จากผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันอยู่ในระดับปานกลาง ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรัช โอบอุทัยพราย [2] ที่พบว่า ของพนักงานแผนกซ่อมบำรุง ในโรงงานผลิตฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ในประเทศไทยส่วนใหญ่ มีความรู้เกี่ยวกับระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันอยู่ในระดับความรู้อยู่ดี สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า เป็นผลมาจากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเรื่องใหม่กับการนำมาใช้ในการจัดการระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันในแผนกซ่อมบำรุงในโรงงานผลิตฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ในประเทศไทย และจากข้อมูลที่ได้ศึกษายังพบว่า พนักงานเกือบครึ่งไม่เคยได้รับการฝึกอบรมโดยตรงจากองค์กร รวมถึงประสิทธิภาพของการฝึกอบรมอาจยังไม่ค่อยดีพอ

2. จากผลการวิจัยพบว่า พนักงานมีเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันโดยรวมอยู่ในระดับค่อนข้างสูง และมีระดับความคิดเห็นไม่แตกต่างกันมาก ที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าเป็นเพราะพนักงานเห็นถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันในการทำงานจริง ทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการวิจัยพบว่า ระดับเจตคติในแต่ละด้านทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ เจตคติด้านประโยชน์ต่อองค์กร เจตคติด้านประโยชน์ต่อแผนกที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เจตคติด้านประโยชน์ด้านการพัฒนาระบบข้อมูล และเจตคติด้านประโยชน์ต่อตัวพนักงานเอง อยู่ในระดับค่อนข้างสูงทั้งหมด แต่พบว่าเจตคติด้านประโยชน์ต่อตัวพนักงานเอง มีระดับเจตคติเฉลี่ยต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับเจตคติด้านอื่น ๆ แสดงให้เห็นว่ามีพนักงานบางส่วนยังไม่ได้เห็นถึงประโยชน์ และไม่เข้าใจในผลที่จะ

เกิดขึ้นต่อตัวพนักงานเองอย่างแท้จริง ซึ่งอาจเกิดจากพนักงานบางกลุ่มที่ไม่เคยได้รับการฝึกอบรมโดยตรงจากองค์กร

3. จากผลการวิจัยพบว่าพนักงานที่มีตำแหน่งงาน และการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันแตกต่างกัน โดยพบว่า พนักงานที่มีตำแหน่งงานช่างซ่อมบำรุง กับพนักงานที่มีตำแหน่งหัวหน้างาน และพนักงานที่ได้รับการฝึกอบรมต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันแตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรัช โฆษฐชัยมพราย [2] ที่ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้าน ตำแหน่งงาน และการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันต่างกัน มีความรู้เกี่ยวกับการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันของพนักงานใน โรงงานผลิตฮาร์ดดิสก์ไครฟ์ในประเทศไทย ไม่แตกต่างกัน

สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นเรื่องใหม่ที่ถูกนำมาประยุกต์ใช้งานกับการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ดังนั้นการที่พนักงาน ได้รับการเรียนรู้ ฝึกฝนโดยทางอ้อม เช่น การถ่ายทอดความรู้จากเพื่อนพนักงานด้วยกันเอง หรือจากการปฏิบัติงานจริงเพียงอย่างเดียวนั้นอาจไม่เพียงพอที่จะทำให้มีความรู้ความสามารถในเรื่องของการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ได้เป็นอย่างดี พนักงานจำเป็นต้องได้รับการฝึกอบรมความรู้ โดยตรงจากองค์กร ทั้งในส่วนของทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการใช้งาน และการปฏิบัติจริง ซึ่งพนักงานในแต่ละตำแหน่ง หน้าที่ความรับผิดชอบก็จะได้รับโอกาสในการฝึกอบรมที่แตกต่างกันไปด้วย จึงเป็นเหตุผลที่พนักงานที่ตำแหน่งต่างกัน และได้รับการฝึกอบรมต่างกันมีความรู้ในการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน แตกต่างกัน

4. จากผลการวิจัยพบว่า พนักงานที่มี ตำแหน่งงานต่างกัน มีเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน โดยรวม แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา ปาน [8] ที่พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานแผนกซ่อมบำรุงในอุตสาหกรรมผลิต

ชิ้นส่วนรถยนต์ ในกลุ่มบริษัทไทยซัมมิท ที่มีตำแหน่งงานต่างกัน มีเจตคติต่อการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันไม่แตกต่างกัน แต่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรัช โฆษฐชัยมพราย [2] ที่พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่งงาน อายุงาน และการฝึกอบรมเกี่ยวกับการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ต่างกัน มีเจตคติต่อการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันของพนักงานใน โรงงานผลิตฮาร์ดดิสก์ไครฟ์ในประเทศไทยโดยรวม แตกต่างกัน

สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า พนักงานที่มีตำแหน่งงานต่างกัน หน้าที่ความรับผิดชอบจะแตกต่างกันออกไป ทำให้มองถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันแตกต่างกัน ดังนั้นอาจส่งผลต่อเจตคติต่อประโยชน์ของการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่แตกต่างกันไปด้วย ส่วนพนักงาน ที่มี อายุ ระดับการศึกษา เงินเดือน อายุงาน และการฝึกอบรม ที่ต่างกัน มีเจตคติไม่แตกต่างกันนั้น อาจเป็นไปได้ว่าพนักงานส่วนใหญ่มีตำแหน่งงานช่างซ่อมบำรุง ดังนั้นทุกคนจะได้รับการถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันโดยทางอ้อม เช่น จากประสบการณ์การปฏิบัติงานจริง โดยผ่านคู่มือการปฏิบัติงานเบื้องต้น หรือจากเพื่อนร่วมงานด้วยกันเอง ทำให้เห็นถึงผลดีต่อการทำงานได้ด้วยตัวเอง ทั้งนี้พนักงานบางส่วนยังไม่ได้รับการฝึกอบรมโดยตรง หรือทางด้านทฤษฎี อย่างเป็นทางการก็ตาม

5. จากผลการวิจัยพบว่า ความรู้เกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน และเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ไม่มีความสัมพันธ์กัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรัช โฆษฐชัยมพราย [2] ที่พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันของพนักงานใน โรงงานผลิตฮาร์ดดิสก์ไครฟ์ในประเทศไทย และยังไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วาสนา ปาน [8] ที่พบว่า ความรู้ และเจตคติต่อการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันของพนักงานแผนกซ่อมบำรุงในอุตสาหกรรมผลิต

ขึ้นส่วนรถยนต์ ในกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต ไม่มีความสัมพันธ์ต่อกัน

สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า อาจเป็นเพราะว่า เจตคติของพนักงาน มาจากประสบการณ์ การเรียนรู้ด้วยตนเองจากผลของประโยชน์ในแต่ละด้านที่ได้รับจากการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการปฏิบัติงานจริง ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์กับระดับความรู้

12. ข้อเสนอแนะ

12.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้

1. ด้านความรู้ จากการวิจัยพบว่าพนักงานมีความรู้ในระดับปานกลาง และพบว่าพนักงานเกือบครึ่งยังไม่เคยได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ดังนั้นฝ่ายจัดการเกี่ยวกับการฝึกอบรมของแผนกซ่อมบำรุง ควรที่จะมีการจัดการฝึกอบรมให้กับพนักงานทุกคน และควรมีการปรับปรุงเนื้อหาและวิธีการในการฝึกอบรม รวมทั้งจัดทำเอกสารคู่มือการฝึกอบรม และคู่มือการปฏิบัติงานให้เป็นแบบมาตรฐาน เพื่อให้การฝึกอบรมมีประสิทธิภาพ เกิดการสื่อสาร ให้ความรู้แก่พนักงานถูกต้องในมาตรฐานเดียวกันทุกระดับ

2. ด้านเจตคติ จากการวิจัยพบว่าพนักงาน มีค่าเฉลี่ยเจตคติด้านประโยชน์ต่อตัวพนักงานเองต่ำที่สุดเมื่อเปรียบเทียบกับเจตคติด้านอื่น ๆ ดังนั้นผู้บริหารแผนกซ่อมบำรุงควรบรรจุแผนการฝึกอบรมให้กับพนักงานทุกคน เป็นหนึ่งในเป้าหมายหลักขององค์กร และให้การสนับสนุน ส่งเสริม ให้พนักงานทุกคนเข้ารับการฝึกอบรมทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อที่จะทำให้พนักงานทุกคนได้มีส่วนร่วม และมีความเข้าใจอย่างแท้จริงต่อประโยชน์ของการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันมาใช้งาน และเกิดการยอมรับและมีเจตคติทางบวก ส่งผลให้เจตคติด้านประโยชน์ต่อตัวพนักงานเองสูงตามไปด้วย

3. จากการวิจัยพบว่า ความรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ผู้บริหารจึงไม่อาจพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้เพื่อเพิ่มเจตคติให้สูงขึ้นได้ ดังนั้นผู้บริหารจึงควรส่งเสริมกิจกรรมอย่างอื่นเพิ่มเติม นอกเหนือจากการเพิ่ม

ความรู้ เช่น ควรให้มีการจัดการประชุมก่อนการปฏิบัติงานเพื่อรับฟังปัญหา ข้อเสนอแนะ และอุปสรรคการดำเนินการเพื่อการมีส่วนร่วม จะทำให้เกิดความร่วมมือของพนักงานทุกคนในองค์กร สร้างการทำงานเป็นทีม ส่งผลดีต่อความรู้และเจตคติ ดังที่ อัมพิกา ไกรฤทธิ์ [9] กล่าวถึงกรณีมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วมของพนักงานในสถานประกอบการ สามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการทำงานให้ดีขึ้น

12.2 ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

1. จากการที่ความรู้ไม่มีความสัมพันธ์กับเจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ดังนั้นการที่จะศึกษาเจตคติของพนักงานจึงควรจะมีการศึกษาความสัมพันธ์ของเจตคติกับปัจจัยด้านอื่น ๆ เพิ่มเติม เพราะอาจยังมีปัจจัยอื่นที่มีความสัมพันธ์กับเจตคติ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการเพิ่มเจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันของพนักงานต่อไป เช่น ปัญหาการดำเนินงานด้านต่าง ๆ ความพึงพอใจของพนักงาน เป็นต้น

2. จากการที่มีความแตกต่างกันของระดับความรู้ เกี่ยวกับการใช้ระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน กับการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ของพนักงานแผนกซ่อมบำรุง ในโรงงานผลิตฮาร์ดดิสก์ไดรฟ์ในประเทศไทย ดังนั้นงานวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาเรื่องความรู้และเจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในกลุ่มอุตสาหกรรมอื่นๆ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ ความรู้และเจตคติต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ให้เห็นความแตกต่างของประเด็นปัญหาที่มีมาจากลักษณะงานที่แตกต่างกัน เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- [1] สำนักข่าวแห่งชาติ กรมประชาสัมพันธ์. 2552. **เนกเทค เร่งพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมฮาร์ดดิस्क ไดรฟ์ รองรับการผลิตตัว.** [Online]. Available : http://thainews.prd.go.th/view.php?m_newsid=255205130196&tb=N255205&retur...ine='เนกเทค เร่งพัฒนาบุคลากรในอุตสาหกรรมฮาร์ดดิस्क ไดรฟ์ รองรับการผลิตตัว' [5/15/2009 1:48:15 PM]
- [2] วิรัช โอบอุทัยพราย. 2550. **ความรู้และเจตคติต่อการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกันของพนักงานแผนกซ่อมบำรุง ในโรงงานผลิตฮาร์ดดิस्कในประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- [3] ขจิตวัณศ์ ศิลธรรม. 2549. **ความคิดเห็นของพนักงานฝ่ายบริหารทั่วไป ต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในฝ่ายบริหารทั่วไป บริษัท การบินไทยจำกัด (มหาชน).** วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐศาสตร์) สาขารัฐศาสตร์ ภาควิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- [4] บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธ์. 2540. **ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์.** พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: ภาควิชาศึกษาศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- [5] ชรรษาดี สืบสินธุ์สกุลไชย. 2547. **ความรู้และเจตคติต่อการประหยัดพลังงานไฟฟ้าของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย.** วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- [6] พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2543. **วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์.** พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- [7] ชูศรี วงศ์รัตน์. 2534. **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย** กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [8] วาสนา ปาน. 2551. **ความรู้และเจตคติต่อการจัดทำระบบบำรุงรักษาเชิงป้องกัน ของพนักงานแผนกซ่อมบำรุงในอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ ในกลุ่มบริษัทไทยซัมมิต.** วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม. 7(1),110-122
- [9] อัมพิกา ไกรฤทธิ์. 2522. **มนุษย์สัมพันธ์ในโรงงานอุตสาหกรรม.** กรุงเทพฯ: คอมพิวเตอร์ ไซน์ แอนด์พริ้นท์.